

av rörelserna som ofta riktar sig kortaste vägen till sina mål. Raka medvetna rörelser i armar och fötter, med vändningar och hopp. I flyktiga formationer.

Eve Andre-Tuga och Eneko Amorós i Symbiont(s). Foto Harri Rospu Estniska Nationalbaletten

En del av dansarna i Symbionts tolkar rörelserna med en mycket personlig stil som också kännetecknar deras dans i övrigt – i andra sammanhang. Rent allmänt har nutida verk ofta dansare som verkar vara alltför distanserade från sig själva mitt i allt tekniskt kunnande, de känns som varandras kloner. Det är kanske sådant som gör att folk ibland tycker att de inte förstår vad de ser, att de inte riktigt får den upplevelse de väntat sig.

Petrusjka i sin tur uppvisar en modern scenbild i den folkloristiska klassikern från Ryssland. Utöver den – i sin relation till Ballerinan (Nanae Maruyama) – hårt drabbade Petrusjka (Sergej Upkin) och den lyckosamme Premiärdansaren (Gabriel Davidsson) samt två Ledare (Vadim Mjagkov och Vitali Nikolajev) och fyra par finns det i denna koreografi en grupp unga och energiska samhällsbyggare. De är motsvarigheten till torgfolket i den traditionsenliga Petrusjka.

